

Formanden: Jeg gør stiltfærdigt opmærksom på, at vi stadig opholder os ved dagsordenens punkt 1. Der er lang vej endnu.

Henry Christensen: Jeg skal tjene formanden i ikke at forlænge debatten meget, selv om ministeren kom med mange bemærkninger, der kunne give anledning til kommentarer, bl. a. gik den højtærede minister ind på hele den aktuelle finanspolitiske diskussion. Når jeg ikke gør nogen kommentarer dertil, er det altså ikke så meget, fordi jeg er enig i ministerens vurdering, som fordi jeg føler trang til at følge den højtærede formands henstilling.

Jeg takker den højtærede minister for oplysningen om, at han nu har sat et arbejde i gang for at tilvejebringe, forstår jeg, et tilsvarende forslag vedrørende en detailoms, således at der foreligger et lige fuldt udarbejdet grundlag for at kunne tage en egentlig stilling. Har jeg misforstået, beder jeg den højtærede minister gøre opmærksom på, hvad det så er, han har sat i gang. Så må jeg bare sige til ham, at venstres ønske, som jeg fremførte i mit første indlæg, gælder lige fuldt, og så må ministeren selv om, hvorvidt han vil imødekomme det eller ej. Det har jo nogen betydning for vore muligheder for at tage stilling.

Skattereforndiskussionen, også således som den har været ført her i dag, svæver jo nok en hel del i luften. Den højtærede minister henviser til regeringens skitse, men den gælder vel allerede ikke mere; den gælder da i hvert fald ikke på den måde, den er forelagt, og den vedrører jo kun ganske enkelte dele af skattereforndhistorien. Spørgsmålet er, om regeringen ikke skulle tage under overvejelse virkelig at fremlægge et samlet oplæg vedrørende den øvrige del af skatterefornden, også af den grund, at det måske var nyttigt og rimeligt, at der blev et sådant samlet oplæg som grundlag for en forudgående drøftelse og dermed en egentlig tilfredsstillende behandlingsform i det høje ting.

Når den højtærede minister taler til andre om, at man ikke skal putte så store ting ind i et skatteforslag, at der ikke kan komme noget resultat ud af det, så var det måske en bemærkning, den højtærede minister mere skulle have rettet til sig selv. Min op-

fattelse er, at det, der virkelig kan hindre et arbejde i den kommende vinter med en skatterefornd i tinget, er regeringens idelige pukken på og fremsætten af kravet om gennemførelse af et kildeskatteforslag, enten nu eller så snart et valg er overstået, hvis den får magt til det. Den højtærede minister må forstå, at dette skaber store, store vanskeligheder befolkningsmæssigt, for den reform, vi drøfter her, kan jo ikke gennemføres, uden at der stilles fornyede betydelige krav administrativt til hundrede tusinder af virksomheder. Det er de samme virksomheder, han truer med at lægge en ny stor administrativ opgave på, og derfor får skattereforndiskussionen denne store tyngde eller denne store dødvægt. Måske burde ministeren tænke på, at det var en opgave for ham, hvis han vil have et resultat, at søge denne fjernet.

Endelig en bemærkning om udgiftspolitikken eller principperne for den. Jeg kan slet ikke forstå, hvorfor ministeren ville sådan være meget tilrettevisende over for mig og over for venstre, fordi vi ønsker fastlagt principperne for udgiftspolitikken; jeg forstår ikke, hvorfor vi skulle kritiseres så stærkt fra den højtærede finansministers side af den grund. Det må da vist være ud fra princippet hellere ramme ved siden af end slet ikke ramme, for derefter gik ministeren jo over til at sige, at han ville meget gerne drøfte den slags ting, og han glædede sig til at komme i udvalget for at drøfte det o. s. v., men de to opstillinger harmonerede jo ikke rigtig.

Jeg tror, der ligger noget overordentlig væsentligt i det krav, som vi har været med til at fremføre, om principper for såvel udviklingen af driftsudgifterne som udviklingen af investeringsudgifterne; bl. a. mangler vi jo en lang række oplysninger, vi mangler svar på spørgsmål, vi har stillet i udvalget til den højtærede minister, både vedrørende beregningsforhold med hensyn til skatterefornderne, vedrørende virkningerne af forskellige udgiftsforanstaltninger eller begrænsninger o. s. v. Det er ministeren, der skylder os svar på en lang række områder, og det bør han altså ikke forsøge at klare ved bare at bebrejde os, at vi ønsker disse ting afklaret, disse principper fastlagt.

Der er 3 etaper, som jeg sagde indled-